

текстът е от началото на новата ера. „А по-нататък, след откриването на кумранските ръкописи, именно сравняването на „почерците“ в папируса на Неш и кумранските ръкописи от самото начало даде възможност да се докаже голямата древност на последните“ [444], с. 272–273. Едно парче папирус, за чисто датиране учените „не могат да стигнат до единно мнение“, издърпва след себе си куп други документи. И въпреки това: „при датирането на свитъците (от Кумран – А. Ф.) сред учените възникна още по-голямо разногласие (от II в. пр.н.е. до времето на Кръстоносните походи)“ [471], с. 47.

Датирането с „началото на н.е.“ е потвърдено след 1962 г., когато е направено радиовъглеродно изследване на кумранските летописи. Но – за това ще говорим по-нататък – радиовъглеродният метод не може да се прилага спрямо събития, отдалечени от нас с 2–3 хиляди години, заради голямата амплитуда на получените радиовъглеродни дати. Разпръсването стига до една-две хиляди години за образци на възраст една-две хиляди години.

И макар в книгата [444] за кумранските летописи да е посочена датата 68 г. от н.е., американският историк С. Цейтлин категорично настоява, че „произходът на тези текстове е СРЕДНОВЕКОВЕН“.

По-подробно за библейските ръкописи е разказано в книгата „Библейската Русь“.

8. ТРУДНОСТИ И НЕЕДНОЗНАЧНОСТИ ПРИ ПРОЧИТА НА СТАРИТЕ ТЕКСТОВЕ. ПРОБЛЕМЪТ С ГЛАСНИТЕ ЗВУЦИ

8. 1. КАК ДА ПРОЧЕТЕМ ДРЕВЕН ТЕКСТ, НАПИСАН САМО СЪС СЪГЛАСНИ?

Датирането на другите фрагменти от библейски текстове, с които разполагаме днес, също се нуждае от допълнителен, внимателен анализ.

Когато се опитваме да прочетем по-голямата част от древните, например библейските и староегипетските, ръкописи, често пъти възникват трудности от принципиален характер. „Щом започнахме изследването на първоначалния език на Стария завет, сблъскахме се с факт от голямо, дори смайващо значение. В еврейския писмен език първоначално не е имало нито гласни, нито знаци, които да ги заменят... Книгите в Стария завет са били написани само със съгласни“ [765], с. 155.

Тази ситуация е типична. Старославянският текст например понякога също представлява верига предимно от съгласни, понякога съвсем без